

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 27CoP/64/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3818204042
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Bajzová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2018:3818204042.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. C. A. a sudkýň Q.. P. D. a V.. V. C. vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: R. D. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, v konaní zastúpenú kolíznym opatrovníkom: U. práce, sociálnych vecí a rodiny W., dieťa matky: D. K. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. XX/X, W., zast. Q.. P. X., advokátom so sídlom P. kancelárie M. XX, A., o návrhu C. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom X De A. S. F., K. E XBS, B. kráľovstvo M. A. a B. K., zastúpeného Q.. F. Q., LL.M., W.. advokátkou so sídlom Q. XX, A., na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Prievidza zo dňa 1. októbra 2018, č. k. 11P/42/2018-43, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku I., ktorým návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol, **p o t v r d z u j e**.

Uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku II., ktorým rozhodol o náhrade trov konania účastníkov pred súdom prvej inštancie **m e n í t a k**, že žiaden z účastníkov **n e m á** nárok na náhradu trov konania.

Žiaden z účastníkov **n e m á** nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie výrokom I. návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol a výrokom II. priznal matke nárok na náhradu trov konania voči navrhovateľovi vo výške 100 %.

2. Svoje rozhodnutie po právnej stránke odôvodnil poukazom na ust. § 324 ods. 1, ods. 2, ods. 3, § 325 ods. 1, ods. 2, § 326 ods. 1, ods. 2, § 327, § 328 ods. 1, ods. 2, § 329 ods. 1, ods. 2 CSP, § 52 CMP. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že navrhovateľ sa svojim návrhom domáhal nariadenia neodkladného opatrenia, v zmysle ktorého navrhovateľ bude oprávnený sa s maloletým dieťaťom každý mesiac vždy druhý týždeň v mesiaci od piatku od 16.00 hod. do 19.00 hod., v sobotu od 09.00 hod. do 18.00 hod. a v nedeľu od 09.00 hod. do 16.00 hod., počas letných prázdnin od 01.07. 9.00 hod. do 14.07. 18.00 hod. a od 01.08. 09.00 hod. do 14.08. do 18.00 hod., každý nepárny kalendárny rok počas jarných prázdnin určených vyhláškou Ministerstva školstva SR od prvého dňa jarných prázdnin od 09.00 hod. do posledného dňa jarných prázdnin do 19.00 hod., každý páry kalendárny rok počas Veľkonočných sviatkov v čase od štvrtku od 16.00 hod. pred Veľkonočnými sviatkami od 16.00 hod. do utorka po Veľkonočnom pondelku do 16.00 hod., každý páry kalendárny rok počas jesenných prázdnin určených vyhláškou Ministerstva školstva SR od posledného školského dňa pred jesennými prázdninami od 09.00 hod. do nedele po skončení jesenných prázdnin do 19.00 hod., každý páry kalendárny rok počas vianočných prázdnin určených vyhláškou Ministerstva školstva SR od prvého dňa vianočných prázdnin od 09.00 hod. do 30.12. do 19.00 hod. a každý nepárny kalendárny rok počas vianočných prázdnin od 29.12. od 09.00 hod. do posledného dňa školských prázdnin nasledujúceho roka do 19.00 hod.. Žiadal, aby súd súčasne uložil matke povinnosť maloletú na styk v určenom čase pripraviť a navrhovateľovi ju v mieste jej bydliska odovzdať a navrhovateľovi uložil povinnosť v určenom

čase maloletej matke na rovnakom mieste vrátiť. Ďalej žiadal, aby súd uložil matke povinnosť maloletej D. W., nar. XX.XX.XXXX zabezpečiť audiovizuálny kontakt navrhovateľa s maloletou R. prostredníctvom počítačovej aplikácie Skype, alebo mobilného telefónu, a to každý pondelok, stredu a piatok v čase od 18.00 hod. do 18.45 hod. slovenského času a raz za týždeň, vždy v pondelok, elektronicky prostredníctvom e-mailu v anglickom jazyku informovať navrhovateľa o maloletej, najmä o jej fyzickom a duševnom zdraví, vrátane návštevy pediatra alebo odborného lekára, o výchovných a pedagogických opatreniach, o všetkých športových a kultúrnych akciách, vrátane zaslania aktuálnej fotografie maloletej. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia odôvodnil tým, že matka maloletej navrhovateľovi bráni v akomkoľvek kontakte s maloletou. Súd prvej inštancie konštatoval, že z návrhu a v ňom tvrdených skutočnostiach a predložených listinných dôkazoch zo strany navrhovateľa nie je zrejmé a ani navrhovateľ neosvedčil, že je potrebné dočasne upraviť pomery medzi účastníkmi konania, že by maloletej hrozila ujma, ktorá by bola bezprostredná alebo priama a tiež neosvedčil žiadnou listinou, že on, teda navrhovateľ, je biologickým otcom maloletého dieťaťa. Na preukázanie svojho tvrdenia, že je otcom dieťaťa, predložil rodný list zo dňa 06.08.2018 č. 1031/2018 vydaný Ministerstvom vnútra - Osobitná matrika, kde v knihe narodení MV SR - Osobitná matrika Bratislava je vo zväzku ORI/80 zapísaný dátum narodenia R. D. W. dňa XX.XX.XXXX a narodenie je zapísané v ročníku XXXX, na strane XXX, pod poradovým číslom XXX, pričom ako otec je zapísaný navrhovateľ a ako matka D. W., nar. XX.XX.XXXX. Matka však súdu predložila rodný list Ministerstva vnútra - Osobitná matrika (teda identickej matriky) zo dňa XX.XX.XXXX, kde ako otec mal. dieťaťa je zapísaný Q. K., nar. XX.XX.XXXX, Slovenská republika (číslo rodného listu XXX/XXXX). Z uvedeného je teda zrejmé, že existujú dva rodné listy, pričom v jednom je zapísaný ako otec maloletej Q. K. a v druhom je zapísaný ako jej otec navrhovateľ. Dátum vystavenia rodných listov je rôzny, pričom rodný list nie je listinou svedčiacou, že otec maloletého dieťaťa, ktorý je v ňom zapísaný je biologickým otcom maloletej. Z obsahu spisu a ani z jedného podania navrhovateľa a ani matky maloletej nevyplýva, že existuje rozhodnutie o určení otcovstva a neexistuje ani žiadne rozhodnutie súdu o zverení maloletej do starostlivosti jednému z rodičov. Rozhodnutie anglického súdu hovorí len o rodičovskej zodpovednosti a nie je to rozhodnutie o určení otcovstva, ani o zverení dieťaťa do starostlivosti jednému z rodičov. Aktuálne sa koná o vierohodnosti a pravosti vystavenia rodného listu, v ktorom je ako otec dieťaťa zapísaný navrhovateľ, nakoľko matka považuje rozhodnutie MV SR za nesprávne a nezákonné. Vzhľadom na aktuálne existujúci stav, súd prvej inštancie dospel k záveru, že navrhovateľ neosvedčil dôvodnosť nariadenia požadovaného neodkladného opatrenia, neosvedčil vzťah, od ktorého toto odvodzuje, potrebu úpravy pomerov medzi účastníkmi konania. Navrhovateľ nepreukázal, že je skutočne biologickým otcom maloletej, ktorá sa narodila XX.XX.XXXX, žije dlhodobo so svojou matkou, nevedie sa konanie o určení otcovstva, nebol predložený dôkaz o tom, že maloletá bola zverená niektorému z účastníkov do osobnej starostlivosti, práve naopak matka podala návrh na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Ministerstva vnútra SR vo veci vystaveného rodného listu v ktorom je ako otec zapísaný navrhovateľ. Vzhľadom na spornosť otázky otcovstva, aj spornosť zákonnosti vydaných rodných listov a neosvedčenie základných skutočností v návrhu navrhovateľom, súd prvej inštancie návrh navrhovateľa zamietol ako nedôvodný.

3. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie navrhovateľ prostredníctvom svojej právnej zástupkyne, navrhujúc odvolaciemu súdu jeho zmenu tak, že návrhu bude vyhovené. Uviedol, že je ako otec maloletej zapísaný v jej rodnom liste, ktorý nebol zmenený. S maloletou žil od jej narodenia v spoločnej domácnosti, bol pri jej pôrode a žil s ňou až do času neoprávneného premiestnenia dieťaťa matkou na Slovensko. Maloletá má k nemu vytvorené citové väzby, ktoré boli konaním matky pretrhnuté. Mal za to, že neexistuje dôvod na začatie konania o určení otcovstva, nakoľko je otcovstvo navrhovateľa riadne zapísané v rodných listoch maloletej v dvoch krajinách Európskej Únie. Dôvodil, že matka účelovo argumentuje spochybňovaním otcovstva navrhovateľa, pričom ak by tomu tak naozaj bolo, za tie roky by už dávno predložila dôkaz testu DNA o otcovstve Q. K., čo však neurobila. Poukázal na to, že súlade s platnou právnou úpravou, sa otcovstvo muža k dieťaťu určuje na základe 3 zákonných domnienok a existencia jednej domnienky otcovstva, zakladá prekážku nástupu inej právnej domnienky otcovstva, rovnako prejav muža o uznaní otcovstva k dieťaťu narodeného mimo manželstva nie je právne účinný, pokiaľ už nastúpila domnienka otcovstva muža, ktorý so ženou v rozhodnom čase súložil a bol uznaný za otca maloletého dieťaťa súdom v súdnom rozhodnutí. Matka zamedzuje akýkoľvek kontakt navrhovateľa s maloletou, v dôsledku čoho nedoručuje k realizácii práv a povinností navrhovateľa ako otca k maloletej a maloletej nie je umožnené uplatňovať si právo na nerušený výkon rodinného a súkromného života s oboma rodičmi. V zmysle uvedeného mal za to, že existuje naliehavosť a nevyhnutnosť dočasne upraviť pomery pokiaľ ide o styk navrhovateľa s maloletou. Úmyselné zavrhovanie druhého rodiča a neakceptovanie jeho dôležitosti

v živote maloletej, podľa názoru navrhovateľa negatívne vplyva na maloletú a do budúca to môže mať pre ňu nepriaznivé a nenapraviteľné účinky. Čo sa týka výroku o nároku na náhradu trov konania namietal, že nebola splnená zákonná podmienka na priznanie nároku na náhradu trov konania matke voči navrhovateľovi, ktorý jej bol priznaný vo výške 100 %.

4. Matka maloletej v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa prostredníctvom právneho zástupcu uviedla, že napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie považuje za vecne správne a navrhuje ho potvrdiť. Dôvodila, že do dňa 20.03.2017 maloletá riadne disponovala rodným listom pod č. 230/2016 vydaným Ministerstvom vnútra Slovenskej republiky, sekciou verejnej správy, odbor registrov, matrik a hlásenia pobytu, v ktorom bol ako otec maloletej uvedený Q. K., manžel matky, otcovstvo bolo určené súhlasným vyhlásením rodičov na matrike. Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky však dňa 27.03.2017 doručilo matke vyzoznenie, podľa ktorého bol maloletej vytvorený nový rodný list a podklad administratívneho konania, ktorý tvorilo rozhodnutie S. E. od Q., H. F. v R., sp. zn. H ktorým však nebolo rozhodnuté o určení otcovstva navrhovateľa k maloletej, ale navrhovateľovi priznáva výlučne len rodičovskú zodpovednosť, nezákonnosť vydania ktorého rodného listu napadla v správnom konaní. Navyše rozhodnutie, ktoré tvorí podklad zmeny zapísaných údajov v rodnom liste maloletej, teda nie je smerodajné a určujúce. Navrhovateľovi neprislúcha aktívna vecná legitímácia v konaní, jeho postavenie ako otca maloletej je neurčité a podložené len nedôveryhodným listinným dôkazom, ktorý je predmetom samostatného súdneho konania. Mal. dieťa žije s matkou a Q. K., ktorý je riadne zapísaný ako jeho otec, za otca ho tiež jednoznačne považuje, navrhovateľa nepozná, nie je s ním v žiadnom kontakte, ani s ním z dôvodu rečovej bariéry nemôže komunikovať.

5. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané v lehote (§ 362 CSP) a má predpísané náležitosti (§ 363 CSP), preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie bez toho, aby bol viazaný rozsahom odvolania a dôvodmi odvolania (§ 65 a § 66 CMP), prihliadnúc i na prípadné vady konania (§ 67 CMP) a po jeho preskúmaní bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario CSP) dospel k záveru, že toto je potrebné vo výroku I. ako vecne správne potvrdiť podľa § 387 ods. 1, 2 CSP a vo výroku II. zmeniť podľa § 388 CSP (keďže v tejto časti neboli splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani zrušenie).

6. Preskúmaním rozhodujúcich skutočností odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie sa dostatočne, v miere potrebnej pre rozhodnutie o navrhovanom neodkladnom opatrení zaoberal tvrdeniami a doposiaľ produkovanými dôkazmi, tieto vyhodnotil v súlade so zásadami podľa § 191 CSP a zo zisteného skutkového stavu vyvodil správny právny záver, vychádzajúc z ktorého návrh navrhovateľa za aplikácie správnych zákonných ustanovení zamietol. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie tiež dostatočne odôvodnil v súlade s požiadavkami v ust. § 220 ods. 2 CSP. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia v jeho zamietajúcej časti (výrok I.) a konštatuje správnosť jeho dôvodov (§ 387 ods. 2 CSP).

7. Na zdôraznenie správnosti a vo vzťahu k odvolacím námietkam navrhovateľa odvolací súd dodáva nasledovné:

8. Osobitná úprava neodkladných a iných opatrení súdu, je obsiahnutá v ustanoveniach § 360 až § 369 Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“), ktoré však upravujú len niektoré ustanovenia o neodkladných a iných opatreniach súdu. V otázkach tam neupravených, sa v zmysle § 2 ods. 1 CMP použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“).

9. Podľa § 324 ods. 1 CSP pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení, môže súd na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

10. Podľa § 325 ods. 1, 2 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery, alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

11. Podľa § 361 CMP súd nariadi neodkladné opatrenie aj vtedy, ak to vyžaduje verejný záujem.

12. Podľa § 328 ods. 1 CSP, ak súd nepostupoval podľa § 327 nariadi neodkladné opatrenie, ak sú splnené podmienky podľa § 325 ods. 1, inak návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne.

13. V zmysle § 329 veta prvá CSP súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez vylúču a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania.

14. V zmysle Čl. 41 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky starostlivosť o deti a ich výchova je právom rodičov; deti majú právo na rodičovskú výchovu a starostlivosť. Rodičovské práva a povinnosti majú teda obaja rodičia a pri ich výkone, sú povinní chrániť záujmy maloletého dieťaťa (§ 28 ods. 2 Zákona o rodine). Ust. § 25 Zákona o rodine upravuje výkon jednej zložky rodičovských práv a to právo rodiča na čo možno najplnohodnotnejší kontakt s dieťaťom.

15. V zmysle Čl. 24 Charty základných práv Európskej únie pri všetkých opatreniach prijatých orgánmi verejnej moci alebo súkromnými inštitúciami, ktoré sa týkajú detí, sa musia v prvom rade brať do úvahy najlepšie záujmy dieťaťa (ods. 2). Každé dieťa má právo na pravidelné udržiavanie osobných vzťahov a priamych stykov s obidvoma svojimi rodičmi, ak to nie je v rozpore s jeho záujmom (ods. 3).

16. V zmysle Čl. 3 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa záujem dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom pri akejkoľvek činnosti týkajúcej sa detí, nech už uskutočňovanej verejnými alebo súkromnými zariadeniami sociálnej starostlivosti, súdmi, správnymi alebo zákonodarnými orgánmi.

17. Ako vyplýva z ustanovení § 325 CSP a § 360 až § 369 CMP, neodkladné opatrenie možno nariadiť len z dôvodu, že je potrebné bezodkladne upraviť pomery, alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená, a v konaniach, ktoré sú upravené v CMP aj vtedy, ak je ohrozené zabezpečenie výchovy a starostlivosti o mal. dieťaťa, a v konečnom dôsledku tiež, ak to vyžaduje verejný záujem. Jednotlivé osobitné neodkladné opatrenia upravené v tretej časti CMP nepredstavujú taxatívny výpočet neodkladných opatrení, ktoré je možné nariadiť v režime uvedeného zákona, samostatná úprava v týchto osobitných prípadoch len zdôrazňuje ich procesné osobitosti. Charakter neodkladného opatrenia umožňuje, aby súd pred rozhodnutím o návrhu na jeho nariadenie, nevykonával výsluch účastníkov, ani si nevyžiadal ich vyjadrenie. Súd v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia zisťuje relevantné skutočnosti zjednodušeným spôsobom. Vychádza spravidla len z návrhu, zohľadňujúc jeho obsah a výpovednú hodnotu pripojených listín, nakoľko pomerne krátka lehota na rozhodnutie nevytvára priestor pre plnohodnotné dokazovanie (§ 329 CSP), čo je dané samozrejme charakterom tohto inštitútu spočívajúceho v potrebe bezodkladnej úpravy pomerov účastníkov. V návrhu teda musia byť uvedené rozhodujúce skutočnosti odôvodňujúce potrebu neodkladnej úpravy pomerov a tieto skutočnosti musia hodnoverne osvedčovať dôvodnosť požadovaného postupu z hľadiska toho, čomu sa má poskytnúť ochrana. Listinné dôkazy majú pri rozhodovaní o nariadení neodkladného opatrenia osobitný význam, keďže súd nevykonáva plnohodnotné dokazovanie, ktoré má v tomto prípade povahu osvedčovania, čo znamená, že osvedčené skutočnosti spĺňajú atribút vysokej pravdepodobnosti a súd z nich pri rozhodovaní vychádza. Je preto povinnosťou navrhovateľa neodkladného opatrenia dosiahnuť hodnoverné osvedčenie tvrdených skutočností. Z dikcie zákona tiež vyplýva, že potreba úpravy musí byť naliehavá, potrebná a musí byť odôvodnená individuálnymi okolnosťami prípadu. Je osvedčená len vtedy, ak okrem osvedčenia existencie právnych vzťahov medzi účastníkmi, je osvedčené aj ohrozovanie, alebo porušenie konkrétneho práva, ktorému je možné poskytnúť ochranu prostredníctvom neodkladného opatrenia, teda existencia stavu, ktorý neznesie odklad. Predbežná ochrana nedôvodného (neosvedčeného) nároku by bola v rozpore so zmyslom a účelom neodkladného opatrenia.

18. V posudzovanej veci navrhovateľ, žiadal nariadiť neodkladné opatrenie, ktorým by bol upravený jeho styk s mal. dieťaťom (teda domáhal sa úpravy výkonu jednej zo zložiek rodičovských práv - § 25 Zák. o rodine) tvrdiac, že je otcom mal. R. D., preukazujúc to predloženým rodným listom mal. dieťaťa, v ktorom je ako jeho otec zapísaný tvrdiac, že matka dieťaťa mu neumožňuje žiadny kontakt s dieťaťom, takže hrozí strata vzájomných väzieb. Dôvody, ktoré navrhovateľ uviedol na odôvodnenie svojho návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, možno subsumovať pod dôvod uvedený v ust. § 325 ods. 1 CSP, spočívajúci v potrebe bezodkladnej úpravy pomerov účastníkov.

19. Vyhodnotením rozhodujúcich skutočností sa odvolací súd plne identifikuje s názorom súdu prvej inštancie vyslovenom v napadnutom rozhodnutí, že nebolo osvedčené naplnenie zákonných predpokladov požadované vydanie neodkladného opatrenia opodstatňujúcich, menovite základný predpoklad (a to so zreteľom na záujem mal. dieťaťa, ktorý je vždy a za každých okolností prioritný) spočívajúci v dostatočne bezpečnom osvedčení existencie právneho vzťahu účastníkov a z neho

plynúceho práva na strane navrhovateľa, porušenie ktorého by si vyžadovalo neodkladný zásah prostredníctvom využitia daného procesného inštitútu.

20. Predpokladom toho totiž, aby bolo možné upraviť výkon rodičovských práv a povinností, toho-ktorého rodiča k mal. dieťaťu je nesporne zistenie, že mu status rodiča skutočne patrí (teda že nie sú v tomto smere vážnejšie pochybnosti), pretože len v tom prípade, je nositeľom rodičovských práv (samozrejme tiež povinností), jednou zložkou ktorých je tiež právo na plnohodnotný kontakt s dieťaťom. V posudzovanej veci i keď je pravdou, že navrhovateľ sa preukazoval rodným listom mal. dieťaťa, v ktorom je zapísaný ako jeho otec, na strane druhej bola zistená existencia duplicitného (časovo mu predchádzajúceho) rodného listu mal. dieťaťa, v ktorom je ako otec zapísaný manžel matky dieťaťa Q. K., ktorý podľa matky je tiež biologickým otcom dieťaťa (otcovstvo ktorého bolo určené podľa matky súhlasným vyhlásením rodičov na matričnom úrade), s ktorým dieťa žije spoločne s matkou v spoločnej domácnosti a ktorého podľa vyjadrenia matky za svojho jediného otca považuje, pričom navrhovateľ nielenže nespochybňuje, ale dokonca tvrdí, že s dieťaťom dlhodobo v žiadnom kontakte nie je. Matka spochybňuje zákonnosť vydania rodného listu dieťaťa predloženého navrhovateľom v správnom konaní, domáha sa tiež zrušenia rozhodnutia vydaného anglickým súdom, ktorým bola navrhovateľovi priznaná rodičovská zodpovednosť a v ktorom malo pôvod aj duálne vydanie rodného listu MV SR. Ako správne uviedol súd prvej inštancie, dualita rodných listov, vedenie správneho konania o nezákonné vydanie jedného z nich, spornosť otázky biologického otcovstva k mal. dieťaťu, pri súčasnej neexistencii súdneho rozhodnutia v tejto otázke v prospech navrhovateľa (žiadne konanie o tejto otázke ani neprebíha), rozhodne nemôže indikovať v prospech záveru o osvedčení existencie právneho vzťahu, v ktorom by malo pôvod právo navrhovateľa, ochrany porušenia ktorého sa domáha. Vyriešenie otázky spornosti otcovstva k mal. R. D. je nepochybne zásadnou a je vylúčené ju riešiť ako sa nesprávne domnieva odvolateľ ako otázku predbežnú prostredníctvom vysporiadavania sa so zákonnými domnienkami otcovstva (naviac jednostranne ich naplnenie uvádzaných navrhovateľom) v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia. Záver o tom, kto je biologickým otcom mal. R. môže byť len predmetom dokazovania v konaní o určenie, resp. zapretie otcovstva k nej, samozrejme za predpokladu, že dotknutý subjekt takéto konanie bude iniciovať. Odvolací súd ani v najmenšom nespochybňuje vzájomné právo rodiča a dieťaťa na plnohodnotný kontakt. Za aktuálneho stavu by však so zreteľom na záujem mal. dieťaťa bolo neudržateľným (za absencie bezpečného zistenia, že navrhovateľ je nositeľom práv, úpravy výkonu ktorých sa domáha), vystaviť mal. dieťa tak závažnému zásahu do jeho terajšieho života, akým by nepochybne bolo jeho zneistenie v tom, ktoré osoby ako jemu najbližšie tvoria jeho terajší svet, vytvárajú mu pocit istoty, bezpečia a zázemia. I keď nemožno pochybovať o tom, že v prípade bezpečného budúceho verdiktu o tom, že biologickým otcom mal. dieťaťa je navrhovateľ, tento v dôsledku plynutia času môže byť ukrátený na výkone svojich práv, avšak v kolízii s nimi, je aktuálne právo dieťaťa na poskytnutie mu ochrany pred možným narušením jeho zdravého fyzického a psychického vývoja, nepochybne vyššie.

21. Pokiaľ teda súd prvej inštancie za existencie vyššie uvedených okolností, zamietol návrh navrhovateľa na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa tento domáhal úpravy styku s dieťaťom pre nesplnenie zákonných predpokladov jeho nariadenie odôvodňujúcich, odvolací súd sa plne s jeho rozhodnutím v tejto jeho časti (výrok I.) identifikuje, považuje ho za vecne správne, z ktorých dôvodov ho podľa ust. § 387 ods. 1 CSP v tejto časti potvrdil. Navrhovateľ v odvolaní neprodukoval žiadnu odvolaciu námietku, ktorá by bola spôsobilou k inému, v tejto časti v prospech navrhovateľa spôsobilému rozhodnutiu.

22. Ako dôvodnú však vyhodnotil odvolací súd námietku navrhovateľa smerujúcu k rozhodnutiu v časti, ktorou súd prvej inštancie priznal nárok na náhradu trov konania matke s tým, že sa obmedzil v odôvodnení na uvedenie zákonného ustanovenia, podľa ktorého takto rozhodol (§ 52 ods. 1 CMP).

23. Náhrada trov konania podľa Civilného mimosporového poriadku je upravená v ust. § 52 a nasl. CMP.

24. Podľa § 52 CMP žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

25. Podľa § 55 CMP súd môže náhradu trov konania priznať aj vtedy, ak je to s ohľadom na okolnosti prípadu spravodlivé.

26. Podľa § 58 CMP o nároku na náhradu a o výške trov konania rozhoduje súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

27. Generálna klauzula, formulovaná v § 52 CMP vychádza z predpokladu, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak. Formulácia citovaného ustanovenia zdôrazňuje výnimočnosť uplatňovania nároku na náhradu trov konania v prípadoch, ak to zákon výslovne pripúšťa. Na rozdiel od sporového konania, kde ako výnimka zo zásady, uvedenej v ust. § 255 CSP, je zakotvená možnosť súdu nepriznať nárok na náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa (§ 257 CSP), jeho obdoba v mimosporových konaniach (aj z hľadiska využitia jeho výnimočnosti), predstavuje práve ust. § 55 CMP. Ide o prelomenie generálnej klauzuly, aplikácia ktorého ustanovenia prichádza do úvahy za predpokladu, že je to s ohľadom na okolnosti prípadu spravodlivé, čo znamená, že možno priznať nárok na náhradu trov konania v akomkoľvek konaní podľa CMP, pričom rozhodujúcim kritériom nie je úspech v konaní.

28. V posudzovanej veci rozhodnutie súdu prvej inštancie nekorešponduje s jeho právnym posúdením. Keďže z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, či obsahu spisového materiálu nevyplývajú dôvody (a matka tieto ani netvrdila), ktoré by opodstatňovali vyššie uvedený výnimočný postup (podľa ust. § 55 CMP), odvolací súd napadnuté rozhodnutie v časti o trovách konania (výrok II.) za použitia § 388 CSP zmenil a o trovách konania rozhodol za použitia § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu.

29. Z identických dôvodov odvolací súd rozhodol o trovách odvolacieho konania za použitia § 396 ods. 1 CSP § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu.

30. Rozhodnutie bolo senátom Krajského súdu v Trenčíne prijaté pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza (§ 76 CMP).

Dovolaťel' musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie u súdneho exekútora podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) alebo návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia u miestne príslušného súdu podľa zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok.

Rozhodnutie o peňažnej povinnosti vo vzťahu k maloletému možno vykonať cestou exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov a to exekúciou zrážkami zo mzdy a z iných príjmov, príkazom pohľadávky, príkazom pohľadávky z účtu v banke, príkazom iných peňažných pohľadávok, postihnutím iných majetkových práv, exekúciou na obchodný podiel, predajom hnutelných vecí, predajom cenných papierov, predajom nehnuteľnosti, predajom podniku, príkazom na zadržanie vodičského preukazu.

Rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému možno vykonať cestou súdneho výkonu rozhodnutia podľa zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok a to odňatím maloletého tomu, u koho podľa rozhodnutia nemá byť a odovzdaním tomu, komu bol podľa rozhodnutia zverený, alebo tomu, komu rozhodnutie priznáva právo na styk s maloletým po obmedzený čas, alebo tomu, kto je oprávnený neoprávnene premiestneného alebo zadržaného maloletého prevziať.